

Паспорт на фестивала

Кметът на София Йорданка Фандъкова и Кириакос Аргиропулос, директор на СКТ, откриват фестивала

Програма Program

16 септември

10,30

Къде отиваш, конче?, от Рада Москова. Режисьор Емилия Цанкова. Сценография Рада Цанкова. Кукли и костюми Томиана Томова. Музика Петър Цанков. Столичен куклен театър.

12,00

Въздух, авторско шоу на Иван Алонсо. Режисьор Роландо Сан Мартин. Сценограф Икерне Хименес. Музика Иван Алонсо и Сантяго Гамус. „Циркоактиво“, Испания.

16,00

Петълъови историчи. Режисьор Мартин Гласмахер. Сценография Маргит Книшел. Музика Соерен Лейерс. Театър „ПасПарТу“, Германия.

17,00

Свободният клоун. Театър „Нечесарио“, Италия.

17,00

Тримата мускетари, по Александър Дюма-син. Сценарий Томас Дворжак, Иван Несведа и Павел Вашичек. Режисьор Томас Дворжак. Сценография Иван Несведа. Музика Михал Ваниш. Алфа театър, Чехия.

18,30

Откриване на фотографската

изложба на Мария Ангелова „Сливане“.

18,45

Хепънинг-шествие. Школа за атракционни изкуства към Националния дворец на децата, София.

19,30

Тържествено откриване на фестивала.

19,45

Някои особености на... кукления театър. Режисьор Вера Стойкова. ДКТ-Варна.

17 септември

14,00

Бременските музиканти. Драматургия Йелена Ситар Цветко. Режисьор Матиа Солце. Сценография и кукли Мариана Странска. Музика Матиа Солце. Куклен театър, Любляна, Словения.

20,00

Силният мъж. Сценарий Саймън Пульм. Режисьор Фабрис Бисон. Сценография Хелън Тули. Музика Сиймас Кери. Баш стрийт театър, Великобритания.

18 септември

11,00

По ръба на небето, от Ина Божидарова и Веселка Кунчева. Режисьор Веселка Кунчева. Сценография, кукли и костюми Мариета Голомехова. Музика Христо Намлиев. ДКТ-Пловдив.

18,00

Rebuflanetes. Автор и режисьор Пеп Боу. Сценография Кастел де Каргедьо. Костюми Руи Алвес. Музика Феран Мартинес Палу. Пеп Боу кампани, Испания.

19,30

Щастливи костюми. Режисьори Матиа Солце и Вида Брен Червеник. Арт дизайн Лусиа Шкандикова. Куклен театър, Любляна, Словения.

19 септември

10,30

Тумба-лумба. Автор и режисьор Христина Арсенова. Сценограф Емелиана Томева. ДКТ-Бургас.

19,30

Свят/о. Сценарий, режисура и хореография Дуда Паїва (Холандия). Асистент-режисьор Мануела Саркисян. Сценография и драматургия Яка Иванц (Словения). Кукли Джим Барнард (Великобритания). Костюми Юлиан Табаков. Столичен куклен театър (премиера).

20 септември

10,30

Училище за супергерои. Сценарий Синиша Бахун. Режисьор Иван Кристиан Маич. Сценография и дизайн на куклите Саша Дошен. Музика Дарко Хорват. Куклен театър, Загреб, Хърватска.

14,00

Събрание на АКТ-УНИМА, България.

17,00

Автобиография, по Бранислав Нушич. Сценарий и режисура Катя Петрова. Сценография Станислава Кръстева. Музика Христо Йоцов. ДКТ-Вигин.

19,00

Безкрайни сънища. Концерт-спектакъл по случай 50 години висше образование за куклен театър.

21 септември

10,30

На ръба. Авторски спектакъл на Стефания Георгиева, Христо Таков и Камен Марин. Композитор Димитър Еленски. Сценография и костюми Стефания Георгиева. Театър „Атом“, София.

17,30

Деволуция. Идея и режисура Петър Пашов-младши. Театър „Ателие 313“, София.

19,30

Клоунски къщи. Концепция на театъра. Режисура и сценография Димитрис Стаму. Куклен театър „Мерлин“, Гърция.

22 септември

10,30

Пепеляшка. Драматизация и режисура Елиза Лалева. Сценография

Бележка. Уличните спектакли са играни повече от веднъж и на различни места, затова тук посочваме само първото или представяние.

Свила Величкова. Музика Константин Цекон, ДКТ-Стара Загора.

11,00

Анима алегра. Жар театър, България.

12,30

Лебегово езеро. Драматизация и режисура Владислава Джамбазова. Сценография Димитър Димитров. Костюми Петя Димитрова. Музика П. И. Чайковски и Владимир Джамбазов. Театър „Ателие 313“, София.

19,00

Приказка за Скитника-Крал, по приказки на Карел Чапек. Сценична адаптация и режисура Катя Петрова. Сценография и кукли Станислава Кръстева. Музика Христо Йоцов. Столичен куклен театър.

20,30

Закриване на фестивала.

Мимолетната щафета на щастието

Светла Бенева

Напоследък си мисля, какъв е този нагон в критика, който обича театъра, да гледа представление след представление и да няма насищане, отегчение и умора. Целият може да е обрасъл със спомени от сценични образи и картини, да е препълнен с отпечатъци от актьорски роли и пози, впечатлен от търсещи или нехаещи за мнение творци, зареден или обезсърчен от смислени или безполезни срещи. Но той не се спира, навява се да бъде изненадан, да съпреживее неочаквано смислено за себе си театралното събитие на сцената. Колко често преминават пред очите му представления, които приличат на „добре свършена работа“, но не го „докосват“. Влизат в графата – познато, банално, амбициозно, независимо от ентузиастичната енергия на създателите му. Те могат да бъдат обяснени, съпоставени, подредени в някаква йерархия, но от друг тип оценъчна нагласа. За описаната „порода“ критик е нужно друго – силно, разтърсващо, дълбинно съпреживяване, за да му трепне ръката за писане, колкото и сантиментално да звучи днес това. Мигът на мимолетното щастие да е грабнат, приобщен, понесен от всички знаци-сигнали за смислено и истински почувствано театрално изкуство, за него е „жизнено“ необходим вид хигиена. И, слава богу, че този миг все още се поражда на българските сцени от талантиливи и душевно окрилените хора.

Ето скромна част от представата за „бисерчетата“ на сантименталния критик.

Топли, септемврийски дни в Пловдив. Примамамващо звездно небе над амфитеатралното лятно кино „Орфей“ и пластмасова кола за смет на сцената. Часът е 22 и има умора от дневните представления. Какво ли ще

се разиграе около тази кофа? Програмата на XX международен куклен фестивал „Двама са малко – трима са много“ е толкова богата и съзнателна, че няма време за почивка или размяна на информация и мнения. Любопитството те згеделичка отвсякъде и с новата, разширена програма на уличните театрални изяви, престоят се превръща в постоянно тичане между залите и другите пространства. До кофата застава едно научно, красиво момиче с домакинска престилка (Аделина Илиева) и от него разбираме, че угва да потърси ключа от жилището си, вероятно изхвърлен с боклука. С тази позната житейска ситуация започва представлението **„Изгубеният ключ“** на ДКТ-Видин (драматург, режисьор и сценограф Магдалена Митева). Докато кофата не се окаже жилище на клошара (Красимир Колев), а срещата не се превърне в необичайно приключение. Основният играч е Въображението. Мъжът измисля начин да общува и да спечели ново приятелството като преобразява предмети от изхвърлените отпадъци в неочаквани фигури и образи и онагледява хрумванията си с отломки от стъкло, пластмаса, хартия и найлонови торбички. „Оживелите“ нови герои, ситуират различна гледна точка, преобръщат еднозначната представа за предназначението си и се втурват в напревара да изненадват, да разчупват опакованите в розово стереотипни мисли и поведение на угрижената домакиня. Вълшебно заиграват всички части на боклукчийската кофа, дори тя е готова като кораб да излети към звездите, но вече с двама души на борда, усетили поетичната страна на живота, с умението на фантазията да го сътворява и преобразява, дори и в най-мизерната среда. „Изгубеният ключ“ е спектакъл-код за отключва-